

kan mine handlinger også, og jeg tør vel sige, at de også er blevet det, omend det er sket noget sent. Men den saglige kritik, der har været fremsat, har ikke overbevist mig om, at det var forkert af mig at løslade de personer, der faktisk er blevet løsladt.“

Af adskillige talere blev der givet udtryk for tilfredshed med den erklæring, som justitsministeren havde afgivet angående den fremtidige benådningspraksis. Om denne erklæring udtalte *Aksel Larsen* (DK), der skarpt havde kritiseret de hidtil fulgte retningslinier:

„Det ville efter mit skøn være det rigtigste, om folketinget sluttede denne debat med at vedtage en formel udtalelse, en dagsorden, hvori man fastslog, at der *ikke fremtidig skal være nogen forskel i behandlingen af landsforrædere og af andre kriminelle forbrydere* under straffafsoningen eller i forbindelse dermed og heller ikke nogen forskel, hvad angår løsladelser o. lign. På den anden side er dette synspunkt blevet fremhævet så kategorisk fra alle sider i denne sal, og der er *afgivet en så utvetydig erklæring på regeringens vegne* af den højtærede justitsminister herom, at jeg erkender, at det kan klares uden en sådan dagsorden. Jeg finder derfor, at man kan tage denne debat til efterretning, og jeg finder, at det danske folk, som tydeligt har givet sin mening tilkende, har fået så megen sikkerhed i denne sag, som det kan forventes og forlange af folketinget og regeringen.“

Debatten sluttede med, at *Frode Jakobsen* (S) gjorde dens udfald således op:

„Jeg forstår, at den højtærede justitsminister er enig i, at for fremtiden bør de samme retningslinier følges ved afgørelsen af spørgsmål om benådning og prøveløsladelser overfor straffasonere, som er dømt efter straffelovstillægget, som overfor straffasonere, der er dømt efter borgerlig straffelov, og at det skal gælde, både hvad form og indhold angår, altså med de sædvanlige instanser og med afsoning af de sædvanlige $\frac{2}{3}$ af straffetiden før prøveløsladelsen.“

Jeg talte før om det svælg, der var mellem befolkningens retsfølelse og den praksis, der hidtil er blevet fulgt. Jeg udtrykte det håb, at resultatet måtte blive, at det svælg måtte forsvinde. Jeg tror, at det er det, der er sket. Det er ikke grusomhed, befolkningen har forlangt, det er: Ingen forskel mellem landssvigere og andre forbrydere.

Med det resultat mener jeg at denne debat har gjort sin fulde nytte. Jeg for mit vedkommende er helt tilfreds med dette resultat og mener, at alle parter har grund til at være det.“